

1. І обернулися ми та й рушили в пустиню дорогою до Червоного моря, як Господь промовляв був до мене. І кружляли ми навколо гори Сеїр багато днів.

2. І сказав Господь до мене, говорячи:

3. Досить вам кружляти навколо цієї гори, оберніться на північ!

4. А народів наказуй, говорячи: Ви переходите границі ваших братів, Ісавових синів, що мешкають у Сеїрі. І будуть вони боятися вас, та й ви пильно стережіться!

5. Не дражніть їх, бо Я не дам вам з їхнього краю місця ані на стопу ноги, бо гору Сеїр Я дав Ісавові, як спадщину.

6. Їжу купите від них за срібло і будете їсти, а також воду будете купувати в них за срібло і будете пити.

7. Бо Господь, Бог твій, поблагословив тебе в кожному чині твоєї руки, знає Він ходу твою в цій великій пустині. Оце сорок літ Господь, Бог твій, з тобою, не відчув ти недостачі ні в чому.

8. І перейшли ми від наших братів, Ісавових синів, що сидять у Сеїрі, від дороги степу, від Елату, і від Еційон-Геверу. І обернулися ми, та й перейшли дорогою моавської пустині.

9. І сказав Господь мені: Не ворогуй з Моавом, і не дратуй їх війною, бо Я не дам тобі з його краю спадщини, бо Лотовим синам дав Я Ар на спадок.

10. Перед тим сиділи в ньому еми, народ великий, і численний, і високий, як велетні.

11. Рефаями вважалися й вони, як велетні, а моавітяни кличуть їх: еми.

12. А в Сеїрі перед тим сиділи були гореї, а Ісавові сини заволоділи ними та вигубили їх перед собою, та й осіли замість них, як зробив Ізраїль Краєві спадку свого, що дав їм Господь.

13. Тепер устаньте, і перейдіть потік Зеред. І перейшли ми потік Зеред.

14. А час, що ходили ми від Кадеш-Барнеа, аж перейшли потік Зеред, тридцять і вісім літ, аж вимерло все те покоління військових із табору, як Господь присягнув був їм.

15. Також і Господня рука була на них, щоб вигубити їх із табору аж до решти.

16. І сталося, коли вигинули всі військові і вимерли з-посеред народу,

17. то Господь промовляв до мене, говорячи:

18. Ти сьогодні проходиш моавську границю Ар.

19. І прийдеш близько до Аммонових синів, не ненавидь їх і не дратуй їх, бо не дам тобі спадку з краю Аммонових синів, бо Лотовим синам Я дав його на спадщину.

20. За край рефаїв вважався також він, рефаї сиділи в ньому перед тим, а аммонітяни кликали їх: замзуми,

21. народ великий, і численний, і високий, як велетні. І вигубив їх Господь перед ними, і вигнали їх, і осіли замість них,

22. як зробив Він Ісавовим синам, що сидять у Сеїрі, що заволоділи хорейнами перед ними, і вигнали їх, і осіли замість них, і сидять аж до сьогодні.

23. А аввеїв, що сидять по оселях аж до Ази, вигубили їх кафтори, що вийшли з Кафтору, та й осіли замість них.

24. Уставайте, рушайте, та й перейдіть потік Арнон! Ось Я дав у твою руку Сигона, царя Хешбону, амореянина, а край його зачни забирати, та й воюй з ним.

25. Того дня Я зачну наводити страх та жах перед тобою на народи під усім небом, які, коли почують чутку про тебе, то затремтять, і жахнуться перед тобою.

26. І послав я послів з пустині Кедемот до Сигона, царя хешбонського, з мирними словами, говорячи:

27. Нехай же я перейду в твоїм краї в дорозі, я піду дорогою, не збочу ні праворуч, ні ліворуч.

28. Їжу за срібло продаси мені, і я їстиму, і воду даси мені за срібло, і я питиму. Нехай тільки перейду я ногами,

29. як зробили мені Ісавові сини, що сидять у Сеїрі, і моави, що сидять у Арі, аж перейду я Йордан до того Краю, що його нам дає Господь, Бог наш.

30. Та не хотів Сигон, цар хешбонський, дати нам перейти через свою землю, бо

Господь, Бог твій, зробив запеклим дух його, та ожорсточив його серце, щоб дати його в руку твою, як сьогодні це видно.

31. І сказав Господь мені: Ось, Я зачав давати перед тобою Сигона та його край; зачни заволодівати, щоб успадкувати його край.

32. І вийшов Сигон навпроти нас, він та весь народ його, на війну до Ягацу.

33. І дав його нам Господь, Бог наш, і ми побили його й синів його та весь його народ.

34. І того часу ми здобули всі його міста, і зробили закляттям кожне місто, чоловіків і жінок та дітей, нікого не позоставили ми.

35. Тільки худобу забрали ми собі на здобич, та захоплене в містах, що ми їх здобули.

36. Від Ароеру, що на березі арнонського потоку, і від міста, що в долині, і аж до Гілеаду не було міста, яке було б сильніше від нас, усе віддав нам Господь, Бог наш.

37. Тільки до краю Аммонових синів не наблизився ти, до всього побережжя потоку Яббоку, і до міст гори, та до всього, про що наказав був Господь, Бог наш.